

(١)

د ایمان گټي

ټول ثنا او صفت د هغه الله جل جلاله لپاره دی چې د ټولو مخلوقاتو پالونکی دی هغه پخپل کتاب کې فرمایلي: « إِنَّ الدِّينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ » ژباړه: « او دا هم حقیقت دی، کومو کسانو چې ایمان راوړیدی او غوره چاري یې سرته رسولی دي، د هغو رب به یې د هغو د ایمان له امله پر سمه لاره وځوځوي، له نعمت څخه په ډکو جنتونو کښي به چې لاندي به یې ویالی بهیزي (ځای ورکړي) » او زه گواهي ورکوم چې نشته لایق د عبادت مگر یو الله دی چې هیڅ شریک نلری، او زه گواهي ورکوم چې زمونږ سردار او نبي محمد صلی الله علیه وسلم د الله جل جلاله بنده او رسول دی، درود سلام او برکت دي وي په هغه او د هغه په آل او په ملگرو او په هغه چا باندي چې د قیامت تر ورځې پوري په نیکی سره د هغه تابعداري کوي.

و بعد:

په بندگانو باندي د الله د نعمتونو څخه یو هم دادي چې د هر نیک کار لپاره چې انسان یې کوي بڼه گټه ټاکل شوی ده د لویو اعمالو څخه چې د هغي اغیزي او خیر او ښیگنه وگړي او ټولنه ته رسیزي په الله جل جلاله باندي ایمان او باور لرل دی پیغمبر صلی الله علیه وسلم مونږ ته د ایمان حقیقت بیان کړی دی چې مناسبه ده باید د هر مومن په زړه کې باید هغه ثابت شي دا په هغه وخت کې چې کله جبریل علیه السلام ورڅخه د ایمان په هکله پوښتنه وکړه نو وی فرمایلي چې ته په الله جل جلاله د هغه په ملایکو کتابونو رسولانو او د قیامت په ورځ باندي او همدارنگه په اندازه د خیر او شر باندي ایمان ولری جبریل علیه السلام ورته وویل چې ته

ريښتيا وايي نو ايمان يواځي خبره نده چې په ژبه باندي وويل شي بلکي دا د زړه نه پري عقیده لرل دي او په ژبه باندي اقرار کول دي او په ټولو اعضاء او ارکانو باندي عمل کول دي نو ايمان هغه دی چې په زړه کي ثابت پاتي شي او عمل د هغه تصدیق وکړي پداسی ډول سره چې د الله جل جلاله د اوامرو تابعداري وکړي او د هغه کارونو څخه ځان منع کړي چې الله منع کړي دي.

او کله چې د امام حسن بصري رحمه الله څخه پوښتنه وکړي شوه چې آيا ته مومن يی ؟ نو هغه وويل چې ايمان په دوه ډوله دی که چيرته ته له ما څخه پوښتنه کوي پدی باندي چې زه په الله د هغه ملايکو کتابونو او رسولانو او په جنت او همدارنگه د مرگ څخه وروسته په بيرته پاسيدني حساب او کتاب باندي ايمان او باور ولرم نو زه مومن يم او که چيرته ته له ما څخه د الله جل جلاله د دغه وينا په هکله پوښتنه کوي چې فرمايي: «إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا دُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ * الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ * أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا» ژباړه: «رښتيني مؤمنان هغه دي چې زړونه يي د الله د ياد په اورېدلو لږزيروي. او کله چې د هغو په وړاندي د الله ايتونه لوستل کيږي، نو د هغو ايمان زياتيږي او هغوی پر خپل رب اعتماد لري، * هغه کسان چې لمونځ قائموي او څه چې مو هغو ته ورکړي دي، له هغو څخه يي (زموږ په لار کېني) لگوي؛ * همداسي خلک حقيقي مؤمنان دي.» نو زما دی په الله قسم وي زه پدي نه پوهيږم چې زه به ددوي جملي څخه يم او که نه؟.

نو حقيقي ايمان هغه دی چې زړه ورسره روښانه شي او په نفس باندي د هغه اغيزي رامنځته شي پداسی ډول سره چې روح او عقل او همدارنگه په ټولني او وگړو ټولو باندي اغيزي وغورځوي د ايمان د گټو څخه يو هم دادی چې بنده د نيکو اخلاقو خاوند کيږي ځکه چې ايمان او امانت يو له بل سره تړلي دي چې هيڅکله هم نه جدا کيږي ځکه پيغمبر صلی الله عليه

وسلم فرمایلي دي هغه چا لپاره ايمان نشته چې هغه امانتداره نه وي او همدارنگه هغه چا لپاره دين نشته چې هغه عهد ونلري همدارنگه ايمان او حيان يو له بل سره تړل شوي دي پيغمبر صلی الله عليه وسلم فرمايي: حياء او ايمان يو له بل سره تړل شويدي که چيرته يو تری لری کړي شي نو هغه بل هم پخپله تری لری کيږي نو ايمان او ريښتياولي هم يوله بل سره تړلي دي د صفوان بن سليم روايت د ی وایی چې پيغمبر (ص) ته وويل شو چې آیا مومن بذل کيدلی شي؟ هغه ورته وفرمايل چې هو بيا ورته وويل شو چې آیا مومن بخيل کيدلی شي؟ نو هغه ورته وفرمايل هو، بيا ورته وويل شو چې آیا مومن دروغجن کيدلی شي؟ وويل چې نه، ځينو ايمان په صدق او ريښتياولي باندي پيژندلی دی هغوي وایی چې حقیقی ايمان دادی چې ته تل ريښتيا ووايي ځکه سره لدي چې ته پدي باندي مطمئن هم ووسی چې ريښتياولي تاته ضرر هم رسوي خو بيا هم ريښتيا ووايي سره لدي نه چې ته پدي گومان وسی چې دروغ تاته گټه رسوي که چيرته نیک اخلاق موجود وي نو هغه به د صحيح ايمان له کبله رامنځته شوی وي ځکه مومن د ښه خبري پرته نوري بيخايه خبری نکوي هغه خبری کوي چې هغه اصلاح رامنځته کوي او فساد لمنځه وړي جوړښت رامنځته کوي او ويجاري لمنځه وړي او همدارنگه بيا آبادي رامنځته کوي او نه دا چې ويجاري رامنځته کړي ځکه چې زمونږ مبارک دين د اخلاقو سمون جوړښت د رغوني دين دی نو څوک چې پدي کې هڅه وکړي نو هغه به په دين کې په بشپړه توگه سره داخليري. د ايمان د گټو څخه بل هم آرامتيا او اطمنان دی ځکه چې ايمان د بشریت نفس آراموي نو همدا ده چې نفس ته آرامتيا او يقين او رضامندي حاصليري او هغه په دنيا او آخرت کې خوبني ورته په برخه کيږي حقيقي مومن هغه دی چې په يقيني ډول سره دا درک کړي نو همدا ده چې تل شکر وباسي او خوبني رامنځته کوي او همدارنگه صبر کوي او هميشه په زړه کې اطمنان وسي پدي باندي چې الله (ج) هغه څه دپته فيصله کړی

ده ددی لپاره خیر او بنیگنه ده پدی هکله الله جل جلاله فرمایي: «وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ» ژباره: «خوک چي پر الله ایمان ولري، الله د هغه زره ته هدایت ور بخښي»، همدارنگه نبي کریم (ص) فرمایلي دي چي د مومن مسلمان کارونه عجیبه دي ځکه چي د هغه په ټولو چارو کي خیر او بنیگنه موجوده ده او دا د بل چا لپاره ندي یواځي مومن لپاره دی که چیرته هغه ته خوښي ورسیري شکر وباسی نو دا هغه لپاره خیر او بنیگنه ده او که چیرته ضرر ورسیري صبر کوي نو دا هم د هغه لپاره خیر او بنیگنه ګرځي.

همدارنگه د ایمان د ګټو څخه بل هم دا دی چي ایمانداره سړی د بدو کارونو څخه ځان ساتي پیغمبر (ص) پدی هکله فرمایي: کله چي یو څوک زنا کوي نو په هغه کي به ایمان نه وي او کله چي شراب خور شراب څکي نود هغه څخه ایمان وځي کله چي یو څوک غلا کوي د هغه څخه ایمان وځي همدارنگه حقيقي مومن هغه د چي خپل ځان د ټول هغو کارونو څخه وساتي چي خلکو ته پري زیان رسیري لکه چا پري ملندي وهل یا چا پوري خنډل او بدګماني کول الله جل جلاله پدی هکله فرمایي: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءً مِّنْ نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِاللِّقَابِ بِنِسِ الْأِسْمِ الْفُسُوقِ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ» ژباره: «ای مؤمنانو! نه دي نارینه پر نورو نارینه و ملندي وهي، کېدی شي چي هغوی له دوی څخه غوره وي. او نه دي ښځي په نورو ښځو ملندي وهي، کېدای شي چي هغوی له دوی څخه غوره وي. پخپلو منځو کي یو د بل عیب مه لټوی، او مه یو بل په بدو نومونو سره یادوی. له ایمان راوړلو وروسته په فسق کي نوم پیدا کول بېره بده خبره ده. کوم کسان چي دغه چار چلند پرېنږدي (توبه ونه باسي)، همغوی ظالمان دي.»، اوبیا فرمایي: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا أَلَيْسَ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ

أَخِيهِ مَيْتًا فَكَّرَ هُتْمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ» ژباړه: «ای مؤمنانو، له ډېر گومان کولو څخه ډډه وکړئ، چې ځیني گومانونه گناه وي. د چا پټ عیبونه مه لټوئ او ستاسي څخه دي څوک د چا غیبت نکوي. ایا په تاسي کي داسي څوک شته چې د خپل مړه ورور غوښي خورل خوښ کړي؟ - گورئ تاسي پخپله د دې څخه کرکه کوئ. د الله څخه ووېرېږئ. الله ډېر ښه توبه قبلوونکی او خورا مهربان دی.»، او بیا فرمایي: «لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ» ژباړه: «په کوم وخت کښي چې تاسي هغه اورېدلي و، په هغه وخت کي مؤمنو نارینه او مؤمنو ښځو په خپله ولي ښه گومان ونه کړ؛ او ولي يې ونه ويل چې دا ښکاره بهتان دی؟».

د ايمان د گټو څخه بل هم د الله جل جلاله له لوري تاييد او بريا ده چې مومن ته به ورکول کيږي ځکه چې ريشتيني ايمان بنده داسی گړځوي چې گویا الله له هغه سره وي الله جل جلاله پدې هکله فرمایي: «وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ» او بیا فرمایي: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ» ژباړه: «ای مؤمنانو که تاسي د الله (د دين) سره مرسته وکړئ، نو هغه به ستاسي سره مرسته وکړي او ستاسي قدمونه به کلک کړي» او بیا فرمایي: «إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ» ژباړه: «باور ولرئ چې مور د خپلو پیغمبرانو او مؤمنانو مرسته هرومرو د دې دنیا په ژوند کي هم کوو او په هغه ورځ به يې هم وکړو چې کله شاهدان ولاړ وي؛» او بیا فرمایي: «وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ» ژباړه: «او پر مور دا حق و چې د مؤمنانو سره مرسته وکړو.» او بیا فرمایي: «الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ * فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ» ژباړه: «هغه کسان چې خلکو (منافقانو) ورته وويل: "ستاسي پر خلاف لويي لښکري راغونډي شويدي، له هغو څخه ووېرېږئ." - نو ددې په اورېدو

بي نور هم ايمان پياوړی شو او هغو (مؤمنانو) خواب ورکړ چې زمور لپاره خدای کافي دی او هماغه ډېر بڼه کار جوړوونکی دی. * په پای کې هغوی د الله تعالی له نعمت او لورینې سره بېرته ستانه شول، هېڅ راز زیان هم ورته ونه رسېدی او د الله له خوښې سره سم یې د تگ کولو مرتبه هم وموندله. الله ډېر ستر لوروونکی دی.»

همدارنگه د ايمان د گټو څخه بل هم دا دی چې الله جل جلاله د مومن بنده په زړه کې مینه او محبت غورځوي نو حقيقي مومن هم دا دي چې د هغه په زړه کې حقيقي مینه موجوده وي تل د یووالي لپاره کار کوي پدې هکله الله جل جلاله فرمایي: «إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا» ژباړه: «دا باوري ده، کومو خلکو چې ايمان راوړیدی او بڼه عملونه یې کړيدي، ډېر ژر به الرحمان د هغو لپاره په زړونو کې مینه پیدا کړي.» د الله جل جلاله هغه بنده چې په ریښتیني سره هغه ايمان ولري او زړه یې پاک ي او په ژبه یې اقرار کړی وي نو الله به د هغه سره په هغه مهال ملاويزي چې دی په بشپړ توگه سره مومن ووسي همدارنگه پدې هکله بیلابیل قدسی حدیثونه هم راغلي دي چې په یو قدسی حدیث کې راځي کله چې الله جل جلاله خپل یو بنده خوښ کړي نو جبریل علیه السلام ته غږ وکړي چې یقینا الله جل جلاله فلان خوښوي نو د هغه سره مینه وکړي نو جبریل علیه السلام هم د هغه سره مینه کوي او جبریل علیه السلام بیا په اسمان کې غږ کوي چې یقینا الله جل جلاله د فلانکې سړي سره مینه کوي نو تاسو هم د هغه سره مینه وکړي، نو د اسمانونو او د ځمکو ټول خاوندان د هغه سره مینه کوي همدارنگه ددې ترڅنګ نور هم بیلابیل قدسی احادیث راغلي دي چې ټول په همدې باندې دلالت کوي چې حقيقي مومن سره تل الله جل جلاله مل وي او د هغه سره مرسته کوي او او یقیني مینه ورسره کوي.

همدارنگه د ايمان د گټو څخه بل هم دا دی چې ايمان د سختیو او ستونزو د لمنځه وړلو لامل کيږي او همدارنگه د انسان څخه ټول ستونزي او

مشكلات لري کوي او د هغه وړه سپکوي پدي هکله پيغمبر (ص) فرمايي: آيا تاسو ته پداسی يو څه خبر درنکړم چې په يو چا باندي سختي او مشکلات راشي نو هغه دعاء ووايي نو ستونزي به له هغه څخه لري کيږي؟ ورته وويل شو ولي نه، نو وی فرمايل چې د يونس عليه السلام دغه دعاء ولولي چې الله (ج) د هغه په ژبه باندي داسی فرمايي: (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ) "بېله تا څخه بل هيڅ خدای نسته، ستا ذات پاک دی، بېشکه ما کمی کړی و." له هغه وروسته بيا الله جل جلاله ورته وفرمايل: «فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ» ژباړه: «هله نو مور د هغه د دعا قبوله کړه او له غم څخه مو وژغوره. او پدغه شان مور مؤمنان ژغورو.» نو دا د ټولو مومنانو لپاره عام دی.

اقول قولي هذا و استغفرالله لي ولكم

ټول ثنا او صفت د هغه الله جل جلاله لپاره دی چې د ټولو مخلوقاتو پالونکی دی، او زه گواهي ورکوم چې نشته لایق د عبادت مگر يو الله دی چې هيڅ شریک نلری، او زه گواهي ورکوم چې زمونږ سردار او نبي محمد صلی الله علیه وسلم د الله جل جلاله بنده او رسول دی درود سلام او برکت دي وي په هغه او د هغه په آل او په ملگرو او په هغه چا باندي چې د قیامت تر ورځي پوري په نیکی سره د هغه تابعداري کوي.

پيرو درنو مسلمانانو ورونو:

د ايمان د لویو گټو څخه يو هم دا دی چې ټولنيز امنيت رامنځته کوي ځکه حقيقي مومن چې ايمان يې زړه ته بنسخته شوي وي هغه د امن اطمینان او د آرامی لامل گرځي نو له همدې کبله د خلکو ځانونه روحونه او مالونه په امن کې کيږي پدي هکله نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمايي کامل

مسلمان هغه څوک دي چې خلک د هغه د ژبي او لاس څخه په امن کې وي او حقيقي مومن هغه څوک دي چې د خلکو مالونه او ځانونه د هغه څخه په امن کې وي نو د مومنانو د اخلاقو څخه دا ندي چې خلکو کې ويره واچوي يا پري تيري وکړي اگر که غير مسلمانان هم وي ځکه نبي کریم صلی الله عليه وسلم فرمايي څوک چې معاهد ووژني د جنت بوی به هم ونه گوري او حال دا چې د جنت بوی به د څلوېښت کلونو مزل په اندازه د ليري څخه موندل کېږي همدارنگه نبي کریم صلی الله عليه وسلم د هغه چا څخه د ايمان د نه بشپړوالي خبر ورکړی چې خپل گاونډي ته زیان رسوي او يا دا چې پخپله مور وي خو گاونډي يې وری وي او دا پري پوهیږي پدي هکله هغه صلی الله عليه وسلم فرمايي قسم په الله مومن ندی قسم په الله مومن ندی قسم په الله مومن ندی ورته وویل شول څوک ای د الله رسوله نو يې وفرمايل هغه چې گاونډي تري په امن کې نه وي همدارنگه نبي کریم صلی الله عليه وسلم فرمايي په ما باندې هغه څوک ايمان نلري چې پخپله مور وي او گاونډي يې ترڅنگ وری وي او هغه پري پوهیږي نو حقيقي ايمان هغه دی چې خاوند يې خیر بښيگني او د نورو سره مرسته وکړي اخلاق يې سم شي او په سلوک باندې يې اغيزي څرگندي شي ټول حرکات يې سم شي او د ټولو خلکو سره يې چال چلند سم شي په انسانانو حیواناتو جماداتو باندې د الله د رضا پخاطر رحمت وکړي پدې هکله الله تعالی فرمايي « وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا * إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا » ژباړه: « او د الله په مینه کېښي مسکین، یتیم او بندي ته خواره ورکوي* (او هغو ته وايي چې) مور تاسي ته یوازي د الله په خاطر خواره درکوو. مور ستاسي څخه نه څه بدله غواړو، نه مننه؛ ».

الله تعالی دي ددي شعر خاوند ته اجر ورکړي چې وايي: کله چې ايمان ضایع شي نو امان نشته* او د هغه چا لپاره دنیا نشته چې دین ژوندی

نڪري* او ڇوڪ چي په ڙوند باندې له دين پرته راضي شي* نو فنا والي
 بي د خپل ځان ملگري وگرځولو.

د ايمان د لويو گټو څخه بل هم دا دي چي الله تعالى د خپلو مومنو بندگانو
 لپاره په آخرت كي د لويي بدلي وعده كړي ده چي جنت ته به داخليري
 لکه چي الله تعالى فرمايي: «إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ
 بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ» ژباړه: «او دا هم
 حقيقت دي، کومو کسانو چي ايمان راوريدي او غوره چاري بي سرته
 رسولي دي، د هغو رب به بي د هغو د ايمان له امله پر سمه لاره
 وخوځوي، له نعمت څخه په ډکو جنتونو کښي به چي لاندي به بي ويالي
 بهيري (ځاي ورکړي)» او بيا فرمايي: «وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ» ژباړه: «او [اي پيغمبره
 (ص)] کومو خلکو چي پر دي کتاب ايمان راور او (له هغه سره سم) خپل
 عملونه بي اصلاح کړل؛ هغو ته زېري ورکړه چي د هغو لپاره داسي
 باغونه دي، چي تري لاندي به ويالي بهيري» او بيا فرمايي: «وَالَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ» ژباړه: «او
 کوم خلک چي ايمان راوري او نېک عملونه وکړي، هغوي جنتيان دي او
 په جنت کښي به تل اوسيري» او بيا فرمايي: «إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا» ژباړه: «پاتي شول هغه
 کسان چي ويې مني (ايمان راوري) او ښه عملونه وکړي، نو دا يقيني ده
 چي مور د نېکوکارانو اجر نه ضايع کوو.» او بيا فرمايي: «إِنَّ الَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا * خَالِدِينَ فِيهَا لَا
 يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا» ژباړه: «البته کومو کسانو چي ايمان راوري او ښه
 عملونه بي وکړل، د هغو مېلمستون به د فردوس باغونه وي،* چي هغوي
 به پکښي د تل لپاره اوسيري او هيڅکله به د هغو زړه له هغه ځايه وتل او
 چيري تلل، ونه غواړي».

او په حدیث قدسی الله تعالی هم په همدی باندی ټینګار کړی دی او د نیکو او ایمان لرونکو بندګانو لپاره یې د لوی اجر وعده کړې ده الله تعالی فرمایي « فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ » ژباړه: « نو د سترګو یخېدو کوم وسائل چې د هغو د عملونو په مکافات کېږي د هغو لپاره پټ کړای شوي دي، هیڅ ساکبښ پرې خبر نه دی ».

نو مونږ ته مناسبه ده چې خپل ایمان عقیدې وینا کړه وږه کې ثابت کړو ترڅو پخپلو منځو کې رحم همکاري ریښتینوالي حیا سخاوت رامنځته شي او د درواغو دوکي خیانت غیبت بهتان فحش ظلم څخه ځان وژغورو د آبرو حیا او د نفس او د مال ساتنه وکړو او د هیوادونو فضیلت او مرتبه لوړه وساتو.

الله تعالی دي مونږ ته ایمان را په برخه کړي چې زړونه مو پرې ښائسته شي او کفر فسق او سرکشي له مونږ څخه لیرې کړي او الله تعالی دي مونږ د نیکانو څخه وګرځوي او د نړۍ د ټولو هیوادونو او زموږ د هیواد ساتنه وکړي.